

בני ישראל נהמין מבר סלב

לזכרון נצח מורינו ר' ישראל בער אודסר בן ר' אייזיק שלמה, זצ"ל

ומת כל בכור ... (שמות יא, ה)

כי בכור הוא ראשית בחינת דעת, בחינת (משלי א) ראשית דעת, הינו שהכניע הדעת של הסטרא אחרא, שהיא בחינת חכמת הטבע. והגביר את הדעת של הקדשה בחינת הדעת של השגחה, שהוא בחינת (שם ד) בני בכורי ישראל, הינו הדעת של אמונת ההשגחה שמשם נמשכין זרע קדוש ישראל, כי ישראל הם למעלה מהטבע, כי הם נמשכין משם בבחינת (בראשית טו) הבט נא השמימה וספר הכוכבים ויאמר לו כה יהיה זרעך וכו'. ודרשו רבותינו ז"ל (מדרש רבה שם) שהגביהו למעלה מן השמים וכו'. נמצא, שזרע ישראל נמשכין למעלה מהטבע, כי על פי הטבע כפי מערכת השמים לא היה אברהם אבינו, עליו השלום, ראוי להוליד, רק על ידי שאמר לו ה' יתברך: צא מאצטגוניות שלך. והגביהו למעלה מן השמים, הינו למעלה מהטבע, על ידי זה זכה להוליד בחינת (שם) כה יהיה זרעך. נמצא, שזרע ישראל נמשכים בשרשם מבחינת למעלה מהטבע. וזה בחינת בכורי ישראל שהציל ה' יתברך והמית בכורי מצרים בחצות הלילה, להכניע ולשבר ולבטל הדעת של חכמת הטבע ולהגביר הדעת של השגחה, שהם בחינת בכורי בני ישראל. (לקוטי הלכות – הלכות נטילת ידיים שחריית ב' - אות ד')

אצלו תמיד, אפילו מלבוש של פשתן וטלאי על גבי טלאי, הכל נאה ויפה אצלו ושמוח בו מאד, כי יודע שאינו ראוי לו לפי מעשיו אפילו מלבוש כזה, ואז הוא נאה ויפה תמיד, כי אחר כך גם כשהיו לו מלבושים של משי ושל כסף וזהב, יהיו נאים ויפים אצלו תמיד.

אבל מי שאינו מחזיק עצמו כעני, וכל מה שיש לו הוא מתאוה יותר, אינו זוכה לנוי ויפי לעולם, כנראה בחוש, שאפילו לובש בגדים יקרים וכו', תמיד חסר לו עוד בגדים יקרים ביותר של גדולי הקצינים ביותר, כידוע כל זה. ועל כן עיקר תיקון הממון והעשירות הוא עניות כנייל, כי האדם צריך לאחז' תמיד בקצה האחרון ולזכר שנולד ערם, כמו שכתוב (איוב א): "ערם יצאתי מבטן אמי", שזהו תכלית העניות, וכנגד עניות זה כל מה שיש לו הוא עשירות גדול, ואז יהיה שמח בחלקו בכל מה שיש לו, הן מעט או הרבה. ועיקר גלות מצרים, שהיינו תחלה בגלות מר וקשה וכבד כזה, ואחר כך הוציאנו בעשירות כזה, כאשר הבטיח לאברהם אבינו: "ואחרי כן יצאו ברךש גדול".

ולמה לא נתן לנו העשירות תכף בלא צער הגלות? אבל הכל היה לטובתנו, כדי להזדכך בכור הברזל בגלות, כדי לברר וליכך העשירות, להוציא אותנו מתאוות ממון שהוא עשירות וממון דסטרא אחרא, שכל מה שיש לו יותר חסר לו ביותר, ולזכות לעשירות דקדשה שבא על ידי עניות דייקא, שזה בחינת מה שאנו אוכלין בפסח מצה, שהוא לחם עני, ומרור, כדי לידע ולזכר בהמרירות והעניות, שזה עיקר שלמות תיקון העשירות דקדשה כנייל (לקוטי הלכות - הלכות מגילה ו' - אותיות י"א י"ב לפי אוצר היראה - ממון ופרנסה - ל"ד).

וינצלו את מצרים ... (שמות יא, לו)

עיקר תיקון העשירות דקדשה הוא עניות, דהינו מי שאינו מתגאה בדעתו ומחזיק עצמו כעני, ובאיזה מעמד שהוא בין שהוא עני ממש או בינוני או עשיר מפלג מחזיק עצמו תמיד כעני ואביון גדול, בבחינת דוד המלך, שבגדל מלכותו וגדלתו ועשרו אמר תמיד: "כי עני ואביון אנכי", "ואני עני ואביון", כי האדם ראוי לו להבין עצם עניותו בזה העולם, כי אפילו הצדיק אי אפשר לו לצאת ידי חובתו בשלמות נגד השם יתברך, כמו שכתוב: "כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא", מכל שכן שאר בני העולם; אם כן, אפילו לחם צר ומים לחץ אין מגיע לו חס ושלום לפי מעשיו, רק השם יתברך זן את העולם כלו בחסדו, ואם כן אין עני יותר ממנו, כי הוא אכל דלאו

דילה [הוא לא אוכל משלו]. וכשמישים אל לבו האמת ויודע זאת בברור, אזי טוב לו תמיד, ויזכה לעשירות אמתי, שהוא מה שאמרו רז"ל: איזהו עשיר, השמח בחלקו, כי ישמח תמיד בחלקו, מחמת שידוע שהכל חסד גדול מהשם יתברך, אפילו לחם צר ומים לחץ. ועל ידי זה יזכה לעשירות ממש, לכל הון דעלמא, בחינת: "מאן דאיהו זעיר איהו רב" [מי שהוא קטן הוא גדול], וכתוב: "מקמי מעפר דל וכו' להושיבי עם נדיבים" מעפר דייקא, הינו מי שמישים עצמו כעפר. וגם אחר כך, כשזוכה לעשירות ממש, לכסף וזהב וחפצים הרבה, לא יפול על ידי זה להתאוות מה שאינו שלו, כי גם בעצם עשירותו יחזיק עצמו לעני ויהיה שמח בחלקו תמיד. לא כן הרשעים, שהם בהפך מכל זה: כשהוא עני, הוא בכעס על השם יתברך על עניותו וחסרונו, בבחינת "והיה כי ירעב והתקצף וכו'" (ישעיה ח), ותכף כשיש לו איהו ממון, הוא מלביש את עצמו במלבושים שאינם ראויים לו לפי ממונו, ועל ידי זה חסר לו יותר מבתחילה. וכשמרוויח עוד ממון יותר, מתחיל לקנות לו כלי כסף ומרגליות ותכשיטין, והכל בכפלי כפלים מכפי ערכו, ועל ידי זה חיינו מרים ומרורים תמיד, עד שיש הרבה שבימי עשירותם חיהם מרורים יותר מבימי ענים, ועל ידי זה באים על פי ר' לידי עניות ממש, ומתים בעלי חובות, וגם בימי עשירותם תמיד היה חסר להם כפי הנהגתם והצטרותם העצום, והכל מחמת גסותם הרע, ואינם חושבים על תכליתם הנצחי, וכאילו כל העשר מגיע להם לבד. "ומאן דאיהו רב הוא זעיר" [ומי שהוא גדול הוא קטן], והקדוש ברוך הוא משפילם, ומתים עניים ממש ובעלי חובות. וזה בחינת: יאה עניותא לישראל, שעיקר היפוי והנוי לישראל הוא מדת העניות, הינו מי שמחזיק עצמו לעני תמיד, הוא נאה ויפה תמיד, כי כל מה שיש לו הוא נאה ויפה

שיחות

(מר' ישראל אודסר, זצ"ל)
[רבי ישראל הגיע לבקר חולה במרכז הארץ]
הוי, אשרינו שאנחנו יהודים ואנחנו מזכירים את השם נַחַמְ נַחְמֵן נַחְמֵן מאומן! קדם כל אני הייתי שליח להודיע לך מהשם הקדוש הזה נַחַמְ נַחְמֵן נַחְמֵן מאומן. רבנו הקדוש - רק לזכר את השם שלו נחמן מאומן, נַחַמְ נַחְמֵן נַחְמֵן מאומן, זה ממתיק כל הצרות וכל הדינים וכל העוונות. אנחנו לא

יודעים כלום, אין לנו שום ידיעה, שום תפיסה מה שזה. זה סוד, לא היה מעולם. זה חדש לגמרי!

העיקר הוא הצדיק, הצדיק...
נַחַמְ נַחְמֵן נַחְמֵן מאומן, זה השורש של כל הבריאה, של כל התורה ושורש כל נפשנו ושורש של הכל. זה שורש כל הצדיקים וכל התורה! רק בזה הדבורים - נַחַמְ נַחְמֵן נַחְמֵן מאומן, בזה אנחנו נכנסים, אנחנו מקשרים בהשורש של הבריאה להשם יתברך.

לא אני; רבנו הקדוש גלה את זה, הוא גלה שהשם שלו הוא נַחַמְ נַחְמֵן נַחְמֵן מאומן - זה השם שלו, הוא יש לו כל הרפואות וכל הישועות וכל מה שאנחנו צריכים. רק להזכיר את השם של רבנו - נַחַמְ נַחְמֵן נַחְמֵן מאומן, זה מספיק. כל הרפואות בו, זה - הכל!

רק להגיד בפה את השם הקדוש הזה, נַחַמְ נַחְמֵן נַחְמֵן מאומן, זה ממתיק הכל, כל הצרות וכל הדינים וכל העוונות וכל הנפילות וכל הכפירות של העולם, זה מבטל ומשבר כל רע. זה מספיק להחריב כל הסטרא-אחרא, כל החשך, הכל, מהפך הכל! שזה כח כזה.. כח חדש שלא היה מעולם!

עוד לא היה חידוש כזה, פלאות כאלה עוד לא היה בעולם. בשם הזה מרמז כל מה שעובר על כל אחד מישראל והוא מהפך הכל לטוב, וזה ענין חדש לגמרי, שרבנו הקדוש זכה לזה. הוא מהפך לגמרי לגמרי!

אוי ארמיא זעיר
נַחַמְ נַחְמֵן נַחְמֵן מאומן
אפיקת אל הויא זעיר...

יכולים להתקרב להשם יתברך, בזה שמאמינים בשם ובתורה, שמאמינים בשם הזה. אז הוא זה השם, וזה כל התורה ותיקון כל העוונות וכל הרשעים וכל הכפירות, כן. אשרינו שיש לנו רבי כזה... מה שזכינו עכשיו בסוף הגלות שיתהפך הכל, רבנו הקדוש מחיה אותנו ומחדש אותנו - מחדש. יש חולה ואין לו תיקון - הוא מחדש. הוא מחדש אותנו, הוא נותן בנו נשמה וכל טוב!

אנחנו לא מבינים מה שזה - אבל מאמינים. מאמינים בשם, בתורתנו. אמונה, הוא מאיר בנו אמונה, זה כל יסוד היהדות, כל יסוד התורה. אשרי המאמין, אשרי מי שמאמין בשם ובתורה ובצדיקים.

מה שזכינו עכשיו בדורות האלו לדעת כזה... לדעת מזה הסוד נ נח נחמ נחמן מאומן, אבל אנחנו לא זוכים לקבל את זה באמת, לא זוכים. אבל אף-על-פי-כן, אף-על-פי-כן השם יתברך גדול מאד, ורק להזכיר את השם הקדוש הזה, נ נח נחמ נחמן מאומן, על כל דבר שלא בסדר, שמחריב ועשה נזק - הוא מהפך הכל לטובה.

זה חידוש פלא כזה שלא היה מעולם, זה חדש, חדש לגמרי! אנחנו שבורים מאד, אנחנו משקעים בטמאה, אבל דבור אחד מרבנו הוא מהפך הכל לטוב. רבנו הקדוש מחיה את כל אחד ואחד, הוא מהפך כל היסורים וכל הצרות וכל הכפירות וכל הנפילות וכל רע, הכל. מהפך ומחדש לגמרי. נ נח נחמ נחמן מאומן הוא עושה הכל שלם, חדש, הוא חדש והוא עושה הכל חדש!

רק להזכיר את שמו של רבנו ז"ל, נ נח נחמ נחמן מאומן - זה המתקה והוא מרפא, מחזק, מחדש כל העולם רק בדבור אחד. רק להגיד נ נח נחמ נחמן מאומן זה מספיק לנו לרפאות אותנו, להחיות אותנו, לחדש אותנו. הוא עושה אותנו חדש לגמרי!

אם יש חס-ושלום איזה צער, איזה יסורים, עוברים איזה דבר לא טוב, אז תכף להגיד את השם הקדוש הזה, נ נח נחמ נחמן מאומן - מספיק! זה רפואה וכפרה והכל, הוא מהפך הרע לטוב! באפן אוטומטי הוא מהפך הכל לטוב, כל רע וכל העוונות וכל הכפירות וכל דבר, הוא מהפך הכל לגמרי לגמרי.

אשרינו שזכינו, רפואות וישועות. אם סובלים או יש איזה עוון - תכף יגיד נ נח, הוא כבר מהפך הכל. זה מחדש - הכל, מהפך - לטובה! נחמן מאומן זהו מהפך הכל... (ההמשך יבוא)

סיפור

(לקוטי מוה"ר"א, א, קצד)

למשל, שר גדול שלח פקיד לעיר אחד מהעירות שלו למקום רחוק, והפקיד הנ"ל לקח לעצמו שם כל הכבוד, כי הערלים לא ידעו שהוא עבד השר, וסברו שהוא בעצמו השר, וכשהיו צריכים אליו היו נופלים לפני רגליו, ונותנים לו כל הכבוד, והיו קוראים אותו עם כל הכנויים של כבוד השיכים להשר. פעם אחד בא השר בעצמו לשם, ובא הפקיד לפניו, ושאל לו על עסקי המדינה ומדוע אלו הערלים אינם עובדים עבודתם. וקרא לשוטר אחד, ושאל אותו השר על עסק העיר, והערל השוטר לא הכיר את השר, רק את הפקיד

הפקיד. ותכף נפל לרגלי הפקיד, וחלק לו כל הכבוד השיך להשר, והשיב לו על עסק שאלתו. אזי נתהכח פני הפקיד כשולי קדרה, ונתבייש מאד, כי אין בזיון גדול מזה, שבעיני השר נותנים לו כבוד הזה. כמו ו עיקר הכבוד הוא רק מהדבור, כי איבר מהאדם, כגון יד, אינה יכולה לחלק לו כבוד, כי גם אינו נכר בהיד בעצמה תבנית האדם, וכן אפילו פני האדם אינו מיוחד להאדם בעצמו, כי נמצא גם חיה שיש לה פני אדם, כגון קוף, ואין זה גדר האדם, ועל כן אינו מקבל כבוד כי אם מהדבור, שבוה מבדל האדם מחי. ועל כן, מאחר שעיקר הכבוד הוא בהדבור, והדבור הוא היכל המלך, כי "היכל" גימטריא "אדני", בחינת הדבור, כמו שכתוב (תהלים נא): אדני שפתי תפתח (עיין תיקון יח); ואם כן רוצה לקבל כבוד בהיכל המלך, ואין בזיון גדול מזה, כידוע בחוש, שבודאי יתבייש העבד מאד כשיחלקו לו כבוד גדול לפני המלך, כנזכר לעיל במשל הנ"ל.

עצות ותפילות

(לקוטי עצות - דעת, מ-מב)

צריך לדעת שבכל ההסתרות שבעולם נעלם בהם השם יתברך. כי יש שתי בחינות הסתרות; כי יש הסתרה, ויש הסתרה שבתוך הסתרה. וכשהשם יתברך נסתר בהסתרה אחת, גם-כן קשה מאד למצוא, אך אף-על-פי-כן אפשר ליגע ולחזק עד שימצאו אותו יתברך, מאחר שידוע שהשם יתברך נסתר ממנו. אבל כשהשם יתברך נסתר בהסתרה שבתוך הסתרה, דהינו שההסתרה בעצמה נסתרת ממנו עד שאינו יודע כלל שהשם יתברך נסתר ממנו, אזי קשה מאד למצוא אותו יתברך; וזה נמשך על-ידי רבוי העונות, רחמנא לצלן, כי יעבר ושנה נעשה לו כהתרי, זה בחינת הסתרה אחת, אבל מי שעובר יותר, חס שלום, נופל לבחינת הסתרה שבתוך הסתרה. אבל באמת גם שם בתוך

ההסתרה שבתוך הסתרה נעלם הוא יתברך, כי בלא חיותו יתברך אין שום קיום לשום דבר שבעולם. על-כן בכח עסק התורה יכולים להפך כל ההסתרות לדעת, לידע שגם שם נעלם השם יתברך אפילו בתקף ההסתרה שבתוך הסתרה, עד שישמע קול הכרוז הגדול של התורה שמכרזת וצועקת תמיד: "עד מתי פתיים תאהבו פתי וכו'", עד שישבו אל ה' מכל מקום שהוא.

לפי הגדלת הדעת כן הפרנסה בנקל, וכל מי שחסר-דעת ביותר, הוא יגע וטורח אחר הפרנסה ביותר.

לפי הגדלת הדעת כן נתרבה השלום, כי מחלקת וכעס ואכזריות הוא מחסרון הדעת. וכל מה שמתרבה הדעת, מתרבה הרחמנות והחסד והשלום, ועל-ידי-זה זוכין לרפואה.

... רבנו של עולם, קרוב לקוראיו באמת, זכנו לקר'א אותך באמת באפן שתעננו מהרה, ונקראך ותעננו, נעתיר לך ותעתר לנו. חננו מאתך דעה בינה והשכל, זכנו להמשיך מאתך על-ידי עסק התורה הקדושה חיים טובים ואריכות ימים ושנים, וחכמה ובינה ודעת דקדשה, באפן שנוכה לדעת שאתה נמצא תמיד בכל זמן ובכל אדם ובכל מקום, ואפילו בתקף ההסתרה שבתוך הסתרה גם שם אתה נמצא, כי אתה בעצמך נסתר בתוך כל ההסתרות שבעולם, ואפילו בהסתרה שבתוך הסתרה, ואפילו באלפי אלפים ורבי רבבות הסתרות עד אין קץ, גם שם אתה נמצא, כי לית אתר פנוי מך, ואתה מחיה את כלם, ובלעדיך אין שום חיות לשום דבר

שבעולם, ואפילו כל הקליפות וכל הטמאות שבעולם, וכל הסטרין אחרין, וכל ההסתרות שבעולם המסתירים אלקותך, כלם אין להם חיות וכח כי אם מה שמקבלים ממך בעצמך תתברך לנצח, ואתה מושל בכל ומלכותך בכל משלה, ובלעדיך אין כח לשום הסתרה שבעולם להסתיר ולהעלים אותך תתברך. ותזכני ברחמיך הרבים, לדעת כל זאת בידיעה שלמה באמת ובאמונה, עד שאזכה על-ידי-זה לגלות ההסתרה שבתוך הסתרה ולהפכה לדעת, שיהיה נעשה מן כל ההסתרות, תורה הקדושה. ותתגלה התורה הקדושה הנעלמת שם בתוך תקף ההסתרה שבתוך הסתרה.

ונזכה להתגלות סתרי תורה להבין ולהשיג רזין דאורייתא, עד שנוכה לשמע קול הכרוז הגדול של התורה הקדושה, אשר היא שואגת וקוראת תמיד בקול גדול ועצום מאד מאד, "בראש הומיות תקרא, עד מתי פתיים תאהבו פתי". ובעוונתי הרבים אין אנו שומעים קול הכרוז הזה.

על כן רחם עלינו למען שמך. וזכנו לעסק בהתורה הקדושה בפה מלא בקדשה גדולה, עד שנוכה לשמע קול הכרוז הגדול של התורה הקדושה, קול דברי "אלקים חיים ומלך עולם, קול גדול ולא יסף", והתורה בעצמה תוכיחה אותנו בתוכחת מגלה מאהבה מסתרת, כמו שכתוב: פיה פתחה בחכמה ותורת חסד על לשונה, עד שנוכה על-ידי-זה לשוב אליך באמת חיש קל מהרה, ותקרבונו לעבודתך ותחזירנו בתשובה שלמה לפניך.

ותעזרנו ותושיענו ותזכנו לגלות ולהעלות צרופי אותיות התורה הקדושה מתוך ההסתרות ולחזר ולהפכם אל הקדשה, ולהשיבם על מקומם ומכונם הראשון ולצרפם בצרופים דקדשה, עד שיתגלה על ידם חדושי תורה אמתיים נפלאים ונוראים. ותגלה לנו סתרי אורייתא, נפלאות ונסתרות שבתורתך הקדושה אשר צפנת וגזזת ליראיך.

ונזכה לידע ולהבדיל בין אסור ומותר, בין הקדש ובין החל, ובין הטמא ובין הטהור, ובין כשר לפסול. ותעזרנו להפריש עצמנו מן הרע והאסור לגמרי, ולדבק עצמנו אל הקדשה באמת ובאמונה שלמה, לסור מרע ולעשות הטוב בעיניך תמיד כרצונך הטוב באמת. ותזכנו לדעת שלם דקדשה, עד שנוכה לקשט עצמנו ולקשט גם אחרים בתשובה שלמה לפניך באמת, שנוכה על-ידי עסקנו בתורה הקדושה לעורר גם אחרים בתשובה שלמה אפילו הרחוקים מאתנו מאד. להוציאם מאפלה לאורה, מחושך לאור, מחל לקדש (לקוטי תפילות א - מתוך תפילה נו).

מכתב

(ספר אבני הנחל ב' - מכתב צה)

עצמי ובשרי, הקשור בקשרים חזקים בהאילן הנפלא הקדוש והנורא מאד שהוא הצדיק האמת ההולך לפנינו ועומד לנו למחסה ומגן ממינות וכפירות של החיות רעות הדורסים וטורפים נפשות ישראל בכל דור, ומחיה ומחזק את נפשנו בכל מיני ריחין ובוסמין של נוראות חדושי תורתו הגבוהה והנפלאה מאד וכו' אפילו בתכלית החשך וההתרחקות.

כל החכמים להרע והמחקרים כרוכים אחר כל התאוות רעות וכו', ובכל זאת רוצים להבין ולהתחכם בחכמות וחקירות שאין להם רשות להסתכל בהם.

תרומות: בכל סניפי הדואר, חשבון מס' 7-2255-89

מערכת: 050-6754970 / 02-5829086 / 054-8484486

שידוכי מצוה: 02-5824048 (רק בין 13:00 ל-16:00)

דואר: ת.ד. 27100 ירושלים 91270

בקשו את העלון שלכם בכתובת: SHABAT.BRESLEV@gmail.com